

Sednul za stůl a zaplakal:
Vrať mi, mila, co sem ti dal.

Vrať mi, mila, co je meho,
ja ti vratim, co je tveho.

Vrať mi, mily, můj věneček,
ja ti vratim prsteneček.

252. DOMLUVA

06.

Z Rohatce a z Komně. Zp. I. 329

Ej, dí-vča, dí - vča, ej, dí-vča, dí-vča v černém da - má-šku, v černém da - má - šku.

[:Ej, dívča, dívča :]
[:v černém damášku! :]

po rozmarýně.

zedral bych boty
třebas i troje.

Neprocházej sa
po mém salášku.

Ten rozmarýnek
on pěkně voní;

Ej, hora, hora,
vysoká hora!

Ten můj salášek
velice drahý.

kdo po něm chodí,
Pán Bůh ho skloní.

Pověz, děvčico,
budeš-li moja?

Každá ovečka
za dva tolary.

Ej, dívča, dívča,
sto ďáků v tobě!

Ej, budu, budu,
ale to ne včil;

Ej, dívča, dívča
v černém domíně!

Zedral sem boty
choďaci k tobě.

počkaj, šohajku,
až si podívčím.

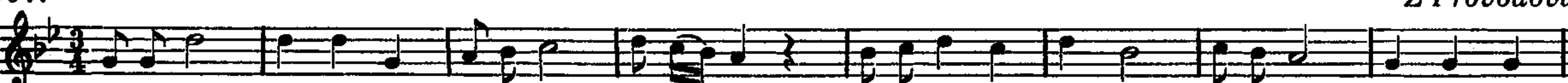
Neprocházej sa

A dybych věděl,
že budeš moja,

253. TUŽBA

07.

Z Provodova

Ej, Janku, Ja - ni - čku, voň - avý hře - bi - čku, jak's ty mně za - vo - něl v tom či - rém po - le - čku.

Ej, Janku, Janičku,
voňavý hřebičku,
jak's ty mně zavoněl
v tom čirém polečku!

To moje srdenko
tak si hořekuje,
že si ledakoho
věrně zamiluje.

To moje srdenko
tak ve mně buchoce,
jako ta ryběnka
v hlubokém potoce.

254. LÁSKA

508.

Z Kuželova. Zp. I. 84

Ej, lá - sko, lá - sko, ty ne - jsi stá - lá, ja - ko vo - děn - ka me - zi bře - ha - ma.

[:Ej, láska, láska, ty nejsi stálá, :]
[:jako voděnka mezi břehama. :]

jako lističek na rozmarýně.

Bez milováňa tam budu bývat,
nedám sa věcej panenkám klamat.

Voda uplyne, láska pomine,

Vystavím klášter mezi horama,
tam budu bývat bez milováňa.